

வினாக்கள் மற்றும் விடைகள்

(8) விய-கார்த்திகை சதம் 30.

அலை யெடுத்த கட லென
ஆற்றல் கோண்ட பாரதிக்
கலைஞரின் கவிதை இக்
காசினி யேலாம் பேரும்.
லெலி கிளர்த்த வேணும் - நாம்
ஒன்று பட்டு நின்று பல்
சிலை சுதுக்கி நாட்டுவோம்,
செங் தமிழர் நாடே லாம் !

— மஹாகவி.

ஹாஜி யார்

வட இலங்கையில் நேர்த்தியான ஆபரண வகைகளுக்கும், விலையுயர்ந்த இரத்தின வகை களுக்கும் நம்பிக்கையான இடம் இது ஒன்றே. எப்பொழுதும் ஆபரணங்கள் இருப்பில் உண்டு. ஒடந்தும் நகைகள் செய்து கொடுக்கப்படும்.

தயவு செய்து

எங்கள் து

ஆபரண மாளிகைக்கு
விஜயம் செய்யுங்கள்!

ஹாஜி. வி. எம். எம். எஸ். அப்துல் காதிர்

— பூரண நகை வியாபாரி —

131, கன்னிதிட்டி, :: யாழ்ப்பாணம்.

அரசியல், சமய, சமூக வித்தியாசங்கள் இன்றி, பல்லா யிரக்கணக்கான தழிழ்மக்கள்—வியாபாரிகள், தொழிலாளர் களோடு சிறுவர்களும் கூட 'மறுமலர்ச்சி'யை மாதந்தோறும் ஆவலோடு வாசிக்கிறார்கள்.

மறுமலர்ச்சியில் நீங்கள் விளம்பரம் செய்வதன் மூலம் இலங்கைத் தமிழர்கள் அனைவருக்குமே உங்களை அறிமுகம் செய்துகொள்கிறீர்கள்.

விளம்பர விகிதங்களுக்கு எழுதவும்
மனைஜர், “ மறுமலர்ச்சி ”

288, ஆஸ்பிட்திரி வீதி. ... யாழ்ப்பாணம்.

கடவுளியிலே

இப்பகுதியில் ஒரு விளம்பரத் தக்கு ஒரு முறைக்கு ரூபா 2/- யாழிப்பாண வியாபாரிகளுக்கு மாத்திரமே இச்சலுகை உண்டு. விவாகம், நன்றி கூறல், இறப்பு, பிறப்பு முதலியனவும் ‘தேவை’ விளம்பரங்களும் ஏற்றுக்கொள்ளப்படும். ‘மனேஜர், மறுமலர்ச்சி’

றப்பர் ஸ்ராம்புகள், ‘பிளோக்’கள், விளம்பரப்பலகை முதலியன செய்ய வும் கொண்டாட்டங்களில் சோடைன் வேலைகள் செய்யவும் மிகச் சிறந்தவர்:

S. துரையப்பா,
லங்கா சித்திரத் தொழிற்சாலை,
ரெம்பிள் ரேட் - சண்டிக்குள்,
யாழிப்பாணம்.

தி. ச. வரகராசன் எழுதிய ‘நாவலர்கோன்’ புதிய பதிப்பு வெளியாகிவிட்டது, ஒரு பிரதி 30 சதபால் மூலம் 33 சத முத்திரை அனுப்பி பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

விற்பனையாளர்:
ஸ்ரூபாலசிங்கம் புத்தகசாலை,
பெரியகடை, யாழிப்பாணம்.

T. N. லிங்கம் & Son,
K. K. S. ரேட், யாழிப்பாணம்.

* ரயாகள்,

* ரியுப்புகள்,

* மோட்டார்-சைக்கிள்-இவற்றின் பதுதிகள்,

* வேறு பல போருட்களும் எம்மிடம் மலிவாகக் கிடைக்கும்.

‘Phone No. 108’

— ஸ்ரீ பார்வதி அச்சகம் — ஆஸ்பத்திரி வீதி, :: யாழிப்பாணம்.

விளம்பரங்கள், கல்யாண அழைப் பிடமுகள், பில்-நிசீந் புத்தகங்கள், பிரசாரங்கள், புத்தகங்கள் - மற்றும் எல்லா விதமான அச்சு வேலைகளும் அழகாகச் செய்து கொடுக்கப்படும்.

கலவ விதான ஜிரும்புச் சாமான் களும், பெயின்ற, வாணில் முதலியனவும் தீற்ம் சீமெந்தும் நியாய மானவிலைக்குக் கிடைக்கும்.

சண்முகம் ஸ்டோர்ஸ்,
222, ஆஸ்பத்திரி வீதி, யாழிப்பாணம்.

பாடசாலைக்குரிய எல்லாப் புத்தகங்களும், உபகரணங்களும், மற்றும் இதிகாச புராண நூல்களும், சகலவிதமான கடதாசிகளும் எம் மிடம் கிடைக்கும்.

ஸ்ரீ லங்கா புத்தகசாலை
K. K. S ரேட், யாழிப்பாணம்.

தேக

பலம்

தரும்

P. S. R. சந்தனுதி தைல வகைகளும் எம்மிடம் கிடைக்கும்.

மயில்வாகன ஸ்டோர்ஸ்,

பெரியகடை, யாழிப்பாணம்.

(Prop: ஆ. நா. கந்ஜைதயா)

முகத் துவாரம்

மறுமலர்ச்சிக் கவி ஞான சுப்பிரமண்ய பாரதியாரின் ஜனனத்தில் இந்த 'மறுமலர்ச்சி' இதழைத் தமிழ் ரசிகர்களின் முன்பாகச் சமர்ப்பிக்கிறோம்.

நமது சிறந்த அறிஞர்கள், பல கோணங்களிலிருந்தும் பாரதியைப் புதிய நோக்குகளுடன் கவனித்து, தாம் கண்ட வற்றை எழுத்தோவியமாக்கியிருக்கிறார்கள், இந்த இதழில்.

பாரதியின் நினைவு, நம்மைக் கைகொடுத்துத் தூக்கி விடுகிறது, நமது வகையைப் பாதையிலே. இந்த நினைவு, நமது முயற்சி களுக்குச் சிரஞ்சிவித் தன்மையை அளிக்கிறது. இது வாழ்க!

இந்த இதழின் முகப்பு உங்கள் உள்ளத்தை மிகவும் கவர்வதற்குக் காரணமானவர், நமது பிரிய நண்பரும் சிறந்த ஓவியக் கலைஞருமான பூநி. 'கதீர்'. அவருக்கு நமது அன்பார்ந்த வந்த னங்கள்.

இந்த இதழின் விளம்பரப் பக்கங்களிலே வாசகர்கள் ஒரு புதுமையைக் காணலாம். 'கடை வீதிகளிலே' — என்ற இப்புதிய அம்லம், வாசகர்களுக்கு மிகவும் பயன் அளிப்பது. உங்களுக்குத் தேவையான பொருட்களை வாங்குவதற்கு எங்கே போகவேண்டுமென்பதற்கு இது வழிகாட்டுமால்லவா? அடுத்த இதழில் இந்த அம்லம் விரிவான முறையில் வரும். யாழ்ப் பாணத்து வியாபாரஸ்தர்கள் இது சம்பந்தமாக நம்மோடு ஒத்துழைக்க உற்சாகத்தோடு முன்வருவார்களென நம்புகிறோம்.

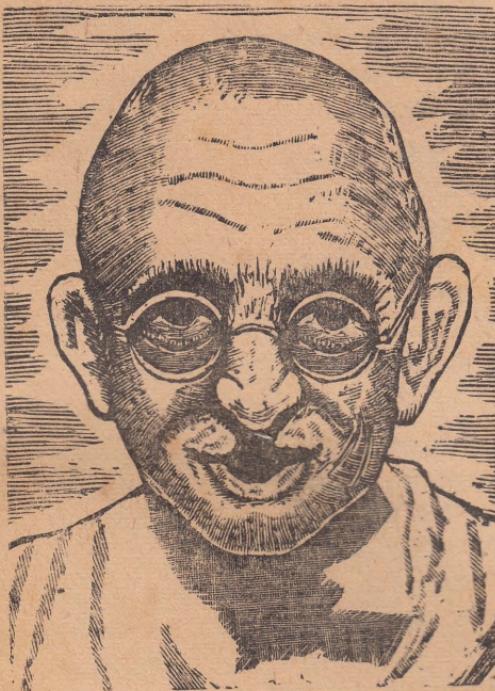
"தன்யோநுவனுக் குணவிலை யேனிஸ் ஜகத்தினை அழித்திடுவோம்"

என்று கதறிச் செத்த பாரதியின் இறந்த தினத்தையும் பிறந்த தினத்தையும் பல்லாண்டுகளாகக் கொண்டாடி வருகிறோம். அவர் சாதாரண கவி அல்ல, மகாகவி என்பதை நாட்களாக ஆக நன்கு தெரிந்து, அவருக்குக் கோயில் கட்டி எழுப்பக்கூடத் துணிந்துவிட்டோம். ஆனால்

ஆனால், பாரதி அன்று மனங் கொகித்து இந்த அடிகளைப் பாடியதற்குக் காரணமாயிருந்த நிலைமையில் இன்று சீர்திருத்தக் கண்டிருக்கிறதா? எழுத்தாளர்கள், கவிஞர்கள் என்போருக்கு

அவர்களுக்குரிய உரிமைகளும், வாழ்க்கைத் தேவைகளும் இன் றைக்குச் சரிவரக் கிடைத்திருக்கின்றனவா? முதலாளித்துவக் கொடுங்கோன்மைக்கு ஆளாகாமல் அவர்கள் சுகமாக முச்சு விடுகிறார்களா?

தென்னிந்திய தமிழ் எழுத்தாளர் மகாநாடும், இலங்கை எழுத்தாளர் மகாநாடும் வெறுமனே கூட்டத்தில் சின்று கூவிப் பேசுவதோடு சின்றுவிடாமல், எழுத்துலகத்தின் குறை கூளங்களை அகற்றப் பாடுபடவேண்டும் எனக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறோம். — யாழ்ப்பாண எழுத்தாளர்களின் சார்பாகவேதான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறோம்.

ஓ, காந்தி! ‘கத்தியின்றி டத்தமின்றி யுத்தம்’ என்று கோவித்த மகாதம்! இன்று உன்னுடைய நாட்டிலேயா, கத்தி முனைகள் இரத்தம் குடிக்கின்றன? தெய்வத் தைப் பெண்ணுக வனங்கும் உன்னுடைய நாட்டிலேயா, இன்று ‘பெண் வதை’ நடக்கிறது? காந்தி! இச் சம்பவங்கள் உன் உள்ளத்தில் மோதும் ஒவி இங்கெல்லாம் கேட்கிறதே!

வாழ்க நீ, எம்மான்! இந்த வையத்து நாட்டி லெல்லாம் தாழ்வுற்று, வறுமை மிஞ்சி, விடுதலை தவறிக் கெட்டு, பாழ்பட்டு சின்ற தாமோர் பாரத தேசங் தன்னை வாழ்விக்க வந்த காந்தி மகாதம்! நீ வாழ்க, வாழ்க!

— பாரதி

கேட்டியோ பாரதி!

நாட்டிலே மிக்குயர்
 நம்தமிழ் நாடது
 கேட்டிலே மிக்குயர்
 கீழ்ந்திலை எய்தலும்,
 ஏட்டிலே தீட்டிய
 எண்ணரும் இன்சுவைப்
 பாட்டினு வேயதைப்
 பாலித்த பாரதி!

கேட்டியோ! அன்றுனைக்
 கீழ்மைப் படுத்திய
 நாட்டிலே உன்கவு
 நாதம் நிறைந்தது;
 ஈட்டிவேல் வாளௌனத்
 தீட்டிநீ வீட்டசோற்
 பாட்டினுல் எம்தளைப்
 பாரம் குறைந்தது.

திறைவுற நின்குறிக்
 கோளேலாம் கண்முனே
 நிறைவுற முன்உயிர்
 நீத்தனை! ஆயின்என்?
 மறைவுற நின்புகழ்
 மண்டிப் பரக்கஅத்
 துறையேலாம் புலமையில்
 தோன்றினேம் பாரதர்!

போர்தனைப் பாடிடோம்
 புதுயுகந் தோன்றலால்;
 ‘பேர்’களைப் பாடிநாம்
 பிச்சையும் வாங்கிடோம்!
 வார்தலைக் கச்சனை
 வனிதையர் காதலை
 ஆர்ஜினிப் பாடுவார்
 அண்ணலுன் புகழலால்!

—நாவற்குழியுர் நடராஜன்

தமிழன்

தந்த தனம்!

அ. வி.

மயில்வாகனன்,

B. A., B. Sc.

“தனக்கடாச் சிங்களம் தன் பிடரிக்குச் சேதம்” என்று நம் முன் ஒரு நாடோடிப் பழமொழி வழங்குகிறது. இதற்குச் சில வேலைகளில் புறநடையும் உண்டு. தனக்கு அடிக்கும் சிங்களமானால் அதனால் சேதம் வராது. வேறு எம்முறையில் இருப்பினும் அது பிடரிக்கு மாத்திரமன்றி உடம்புக்கே ஒத்துப்போகாது என்க. எனினும், உடல் பொருள் ஆவி மூன்றையும் தத்தம் செய்து சிங்களத்தை விருத்தி செய்தவர்கள் பலர் உள்ளர். அவர்களுள் தமிழரும் சிலர். இவ்விஷபத்தில் தனிப்பட்ட சிலரை உட்படுத்தும் தமிழ்ச் சாகியத்தை முதற் குறிப்பிடவேண்டும். தமிழர் எழுதி வைத்த நூல்களும் அவர்கள் நடையுடைப்பாவனைகளும் தமிழறிந்த சிங்கள எழுத்தாளர்கள் தங்கள் நூல்களுள் எடுத்தாளக்கூடியனவாக மிகவும் உதவி புரிந்தன. சிங்களருடன் வாழ்ந்த இல்லாமியருமே சிங்கள இலக்கியத்துள் தமிழர் நாகரிகம் புக உதவி செய்திருக்கின்றனர்.

நீர்கொழும்பு தொடங்கி மாத்துறை வரை தமிழ் வழங்கிய கட்லோரம் வாழ்ந்த சிங்கள எழுத்தாளர் தம் நூலுள் தமிழ்சொற் களையும் கையாண்டனர். இந்தா, அடி, வெடி, சேலம், கீரி, நாரி, கடலை, சீனி, சந்தி, சட்டி, முருங்கை, வருக்கை, பேட்டி, பாதை, முட்டி என்பன போன்ற சொற்கள் பேச்கவழக்கில் மாத்திரமன்றி நல்லஇலக்கியங்களுள்ளும் சேர்ந்துவிட்டன. நாடோடிப்பாட்டுக்கள் பாதி தமிழ், பாதி சிங்களமாக வழங்குகின்றன. வீட்டில் தமிழும் வெளியே சிங்களமும் பேசும் சில குடும்பங்களும் உள். அந்த நாகரிகத்தைக் கைப்பற்றி வாழினும் தமிழ் அபிமானமே இவர்களுக்கு உண்டு என்னலாம்.

இனிச் சில நூல்கள். பெளத்தர்களுடைய ஜாதகங்களுள், 1692 வரையில் கீரிமெட்டியவை எழுதிய மகா பத்ரங்க ஜாதகம் ஒன்று. இது மசாபாரதக் கதையை அடிப்படையாகக் கொண்டது. இதன் மூலநூல், வடமொழி மாபாரதமன்றித் தமிழின் மொழி பெயர்ப்போகும். ஆதலின் இது தமிழ்ப் பண்பு வாய்ந்தது. இதே

காலத்தில் தோடம்வில்கவி என்பவர் அரிச்சங்திர புராணத்தைத் தமிழிலிருந்து மொழிபெயர்த்துப் பாடினார். இப்பாட்டுக்கள் பெரும் பாலும் காரிகை கற்றுப் பாடியனவேயன்றிக் கவித்துவம் வாய்ந்தன வல்ல. 1772இல் வள்ளிமாதா கதை என்று ஒன்றை மாத்துறை யில் முதலியார் அபயக்கோன் வினையசுந்தரர் பாடி முடித்தார். இது கந்தப்புராணத்தின் கதைச் சுருக்கம். தமிழிலிருந்தே எழுதப் பட்டது.

வேதாளங்களின் கதை என்பது வடமொழி வேதாள பஞ்ச விஂசதி என்னும் நூலின் தமிழ் மொழி பெயர்ப்பை உதவியாகக் கொண்டு எழுதியது. சிலப்பதிகாரத்துக் கண்ணகிதேவி கதையை யும் சிந்தாமணியில் சிந்தாமணிதேவி கதையையும், வளையாபதியில் சமயச் சார்பான பாகத்தையும் தோமஸ் வினையசிங்கர் 1877 வரை யில் மொழிபெயர்த்துள்ளார். இவை எல்லாம் தமிழர் நாகரிகத்தைச் சிங்களருக்குக் காட்டுவன.

1867 வரையில் காலத்துறைக் கோட்டில் முதலியாராக இருந்த துவிபாஷகர் நமச்சிவாயர் என்பவர் குடும்ப சமர்க்ஷனினி என்றெல்லா சிங்களத்தில் எழுதினார். இதனுள் நாடோடிக் கதைகளும் கட்டுக் கதைகளும் சிங்களக் குடும்பங்களில் வழங்கும் சாதாரண சம்பாஷணைகளும் உண்டு; கற்பனைகளும் பல உள். பஞ்சதங்திரக் கதையையும் தமிழிலிருந்து இவரே மொழி பெயர்த்துத் தந்தவர். இது 1899இல் பிரசரமானது. சிங்களத்தில் முதன்முதல் சிறந்த நூல் எழுதிய தமிழர் இவரே. இவர் அறிவாளிகளை எதிர்த்துச் சிங்களத்தில் வாதாடியவர்.

பின், 1886இல் இராமாயணம் வசன ரூபமாக எழுதப்பட்டது. இதனை ஆக்கியவர் அண்மையில் ரேயல் கல்லூரி ஆசிரியராகவிருந்த ஜபவீர பண்டார என்பவரின் பேரனான தோன் பஸ்தியான் ஜயவீர பண்டார என்பவராவர். இவர் வடமொழி, ஆங்கிலம், தமிழ் என்னும் மும்மொழிகளிலுமுள்ள இராமாயணத்தை உதவியாகக் கொண்டே எழுதினர். மிகுந்த அறிவாளி.

குட்டிக் கதைகள் எழுதிய மாட்டின் விக்கிரமசிங்கம் போன் ரேர் எல்லா நாட்டுக் குட்டிக் கதைகளையும் (தமிழ்நாடு உட்பட) ஆராய்க்கே எழுதியிருக்கின்றனர். இவர்களுடைய இலக்கியம் காலத்திற்கேற்றவாறு மாறுதலடைந்து கொண்டு வந்திருக்கின்றது.

தமிழ் இலக்கியமும் தமிழரும் செய்த உதவியில் இது ஒரு துளி. இவ்வெழுத்தாளருக்கு முன்னும் பின்னும் பிறரும் உதவி புரிந்திருக்கின்றனர். அவர்களுடைய உதவி சிங்களரின் நடைஉடை பாவணையிலும் நுண்கலைகளாகிய சிற்பம், கடனம், சங்கீதம் முதலியவற்றுள்ளும் நன்கு தோன்றும். இதுவே இவர்களுக்குத் தமிழன் தந்த தனத்துள் ஒரு துளி. —இவை சரத்தங்தீரர் முதலியோர் ஞவுட் கண்டாடி.

உணர்ச்சி ஒட்டம் :

‘பார்வதி’யின் கடிதம் [கதைக்குச் சேராதது!]

ஸ்ரீ. வரதர் அவர்களுக்கு:

எழுத்தாளரே,

நீங்கள் ‘மறுமலர்ச்சிக்யில் ‘உணர்ச்சி ஒட்டம்’ என்ற பெயரோடு என்னுடைய கதையை எழுதி வருகிறீர்கள். ஒவ்வொரு மாதமும் அதை நான் தவறுமல்லவாசித்து வருகிறேன். எனினைப் பொறுத்தவரையில் அதை நான் ஒரு சாதாரண வாழ்க்கைச் சம்பவமாகக் கருதியிருந்தேன். ஆனால் நீங்கள் அதை ஒரு அற்புதமான கதையாக எழுதி வருகிறீர்கள். ஒவ்வொரு சம்பவமும் எப்படி எழுதப்பட வேண்டுமென்று நான் நினைக்கிறேனோ அதேமாதிரி நீங்கள் எழுதிவிகீர்கள்! இது உங்களுடைய எழுத்துத் திறமையைபத்தான் காட்டிகிறது.

இதுவரையில் வெளிவந்த கதையில், என்மனதிலும், ‘அவர்’ மனதிலும் ஏற்பட்ட உணர்ச்சிப் பொருமல்களை வெகு அற்புதமாகச் சித்தரித்து விட மர்கள். ஆனால் இனிமேல்தான் உங்கள் திறமையைக் காட்டவேண்டும்.

இந்த உணர்ச்சி ஒட்டத்தின் முடிவு வெகு பவித்திரமானது. உங்கள் எழுத்தில் சிறிது தோல்வி ஏற்பட்டாலும் எங்கள் உள்ளத்தின் புனிதத் தன்மையில் மாசு ஏற்பட்டுவிடும். அப்படியானால், ஆயிரக்கணக்கான வாசகர்களின் கோபத்துக்கு ஆளாவதோடு என்னுடைய கடுமையான சாபத்துக்கும் ஆளாவிர்கள்.

அத்தகைய நிலைமை ஏற்படாதன நினைக்கிறேன். உங்கள் எழுத்துத் திறமையினால் இதன் முடிவை வெற்றிகரமாகச் சித்தரித்து விடுவீர்களான்று பூரணமாக நம்புகிறேன். வந்தனம்.

—‘பார்வதி’

அடுத்த இதழிலிருந்து உணர்ச்சி ஒட்டம் - கதைதொடர்ந்து வெளிவரும். — ஆசிரியர்கள்.

காக்கும் காக்கும்

* *

மாலை ஐந்து மணி. அன்று வேலை செய்த களையால் ஆற்றங்கரைக்குப் போய்வரத்தே சித்துப் புறப்பட்டேன். அங்கு சென்று இயற்கை அன்னையின் அழகை அனுபவித்தவாறு இங்கும் அங்கும் உலாவினேன். சிறிது நேரத்தில் ஆற்றின் நீர் சிவந்த நிறமாகக் கண்டு கிமிர்க்கு பார்த்தேன். அப்பொழுது நான் கண்ட கண்கவர் காட்சியை என்னென்றெடுத்துவரப்பேன்!

இளங்தென்றல் ஜி அல், ஜி அல் என்று இன்பமாக வீசிற்று.

செங்கதிரவன் மேற்றிசையை கோக்கி மிக மெளனமாய்ச் சென்றுன். பல வர்ணங்கள் தீட்டப் பெற்ற அந்த ஆகாயம் எல்லோர் மனதையும் கொள்ளோ கொள்ளக் கூடியதாயிருந்தது. அதனுடைய பிரதிபிம்பமே அந்த ஆற்று நீரில் தெரிந்தது. ஆற்றங்கரையிலிருந்த மரங்கள் பரிதியின் பிரிவாற்று மையால் மெள்ள, மெள்ளத் தலை குனிந்தன. ஆங்காங்கு இருந்த மலர்கள் தங்கள் நாயகன் போவதைக் கண்டு அதிக துக்கத்துடன் குவிந்தன.

காகங்கரும், கொக்குகரும் கூட்டம் கூட்டமாக தங்கள் தங்கள் இருப்பிடத்தை நோக்கிச் சென்றன. அங்கே கை அடர்ந்து வளர்ந்த மரக்கிளைகளில் இருந்த கூடுகளில், தங்கள் பெற்றேரூருக்காகக் காத்திருந்தன அந்தக் காகக் குஞ்சுகள்; ‘எங்கே வருகிறார்கள், எப்போ வருவார்கள்’ என்று பெற்றேரை எதிர்நோக்கி ஏங்கிக்கொண்டிருந்தது அவற்றின் உள்ளம்.

வீடு திரும்ப நேரமாகி விட்டது என்றறிந்து வீடு திரும்பி வேண். வழியில் இடைச் சிறுவர்கள் தங்கள் மந்தைகளை வீட்டிற்குச் ‘சாய்த்துக்’ கொண்டு போனார்கள். அவர்கள் வாயில் வைத்திருந்த புல்லாங் குழுவின் கீத்தைக்கேட்டு அம்மந்தையிலிருந்த குட்டிகள், தாங்கள் தங்கள் வீட்டிற்குப் போகிற சந்தோஷத் தினால் நீயோ நானே என்று துள்ளிக் குதித்து ஒடின.

அன்று பெளர்னமி ஆகையால் பூரண சந்திரன், நான் வீட்டிற்குப் போவதற்குள் வெளியே வந்துவிட்டான். பகல் முழுவதும் கண்ணயர்ந்த மல்லிகை, மூல்லை அரும்புகள் முழு மதியின் ஒளி யைக் கண்டதும் ஆனந்தத்தால் கண் விழித்தன. அதனால் அம் மலர்களின் நமுமணம் நாற்றிசை யும் கம கமவென்று வீசியது. சடுதியாப் பூங்கொல்லையிலிருந்த தாமரைத் தடாகத்தை நாடின என் கண்கள். அங்கே தெரிந்தது தடாகமா, அல்லது உருக்கின வெள்ளியா? ஆம் தடாகந்தான்! சந்திரனின் வெண் கிரணங்கள் தடாக நீரில் பாய்ந்து அந்நிறையும் வெள்ளிபோல் மின்னச் செய்தன.

எங்கெங்கேயோ நாள் முழுவ தும் உணவுக் கலைந்து திரிந்த ‘ஆள்காட்டிக்’ குருவி, தன துகட்டிற்குத் திரும்ப நேரம் சென்றமையால் “கீச், கீச்” என்று கத்திக்கொண்டு பறந்தது. தூரத்திலே கோவில் மணி ஒன்று “டாங், டாங்” என்று பக்தர்களை வரவழைத்தது. மிகவும் மனோகரமான காட்சிதான். ஆனால், இதையெல்லாம் என்னால் தனியாக அனுபவிக்க முடியவில்லையே! இனிய ரோஜா மலரைப் போன்ற என் காதலியும் இன்று என்னேடு வந்திருந்தால்!.....

பால் என்னவோ மிக இனியதுதான்; ஆனால் அதற்குச் சர்க்கரை போடாமலிருக்கும் போது சுவைக்க முடிவதில்லையே!

ஐயோ, போழுது படுகிறதே! இன்று ஒரு சதம்கூட உழைப்பில்லையே. காலையில் யாரோ ஒரு கால்சட்டை போட்ட பிரபு, அவருடைய இரண்டு பெரிய பெட்டிகளைத் தூக்கிக்கொண்டு ஒரு கட்டை தூரம் நடந்ததற்காக ஒரு பத்துச் சதம் தந்தார். மத்தியானம் வயிற்றுக் கொடுமையைத் தாங்காமல் இரண்டு வடைவாங்கி உள்ளே தள்ளிவிட்டேன். பிறகு, அப்படிக்கூட ஒன்றும் சந்திக்கவில்லையே! ஒரு சீமான் பெரிய ஒரு பெட்டியோடு இறங்கினார். எலும்புக் துண்டைக் கண்ட நாய்களைப் போலப் பத்துப் பேர் ஒடிப்போனேம். நான் தான் முன்னுக்கு நின்றே நன் என்னுடைய தளர்ந்து வாடியதேகம், களை இழுந்த முகம், குழிபாய்ந்த கண்கள்—பாவம், அவர் என்மீது இரக்கப்பட்டார் போலும்! பெட்டியை வேவரூருதடியனிடம் கொடுத்துவிட்டார், என் தேகம் மேலும் தளர்ந்தது; முகத்தில் பிரேதக் களைதான் வந்திருக்கும். பிறகு, பிறகு..... ஒரு சதம்கூட உழைப்பில்லை.

ஐயோ, பொழுது படுகிறது! ஆகாயம் என்ன சிவப்பாயிருக்கிறது. அதைச் சிவப்பாக்கிய பெருமை எனக்குந்தான் உண்டு. ஏனெனில், என்னைப்போன்ற ஏழைகளின் இரத்தத்தை உறிஞ்சி எடுத்துத்தானே தெய்வம் அங்கே இரத்த வர்னாம் திட்டமூறது?

ஆற்றங்கரை! ‘ஐல் ஐல்’ என்று ஒடும் இந்த ஆற்று நீர், என் குழுந்தைகளின் கண்ணீர்

வெள்ளத்தைத்தான் எனக்கு ரூபக மூட்டுகின்றது. சூரியன் மறைவதைக் கண்டு என்உள்ளத் தைப்போல இந்தத் தாமரை மலர்களும் கூம்புகின்றன. ஆனால் அவை நாளைக் காலையில் மறு மலர்ச்சி அடையும்; எனக்கோ? எனக்கு வாழ்விலே மறுபடியும் மலர்ச்சி கிடைக்காது!

கொக்குகளும் காகங்களும் கல கலப்புடன் வீட்டுக்குத் திரும்புகின்றன. தங்கள் குழந்தைகளைக் காண அவை ஆவலோடு பறக்கின்றன. ஆனால் நான்..... என்ன முகத்தோடு என் ‘கூட்டுக்குப் போவேன்? என் குஞசுகளின் முகத்தை எப்படிகிமிர்க்கு பார்ப்பேன்? பகல் முழுவதும் பள்ளி யிலும், விளையாட்டிலும் ஏதோ ஒருமாதிரி அவர்கள்

பொழுது கழித்திருக்கும். இனி.....?

ஒட்டிப்போன வயிறு துடி துடிக்க, சோர்ந்துபோன முகத் திலே ‘அற்ப ஆசை’ தாண்டவமாட, பொருத்திவைத்த எலும்புக் கூடுகள்போல அவர்கள் ஒடி வந்து என் மடிபைத் தடவும் போது.....ஜியோ நான் என்ன செய்வேன்? அவர்கள் அழுவார்கள், அழுவார்கள், அழுவார்கள்!.....

நான் தனியாக என்ன செய்வேன்?.....அவள்—இவர்களைப் பெற்ற அந்தப்பாவி—இருந்தால், இந்தக் குழந்தைகளுக்கு ஏதும் ஆறுதலாவது சொல்லவாளே!

வெறும் ஒடியற் கூழானலும் அதற்குக் கொஞ்சம் உப்புப் போட்டால் சகித்துக் கொள்ளலாமல்லவா?

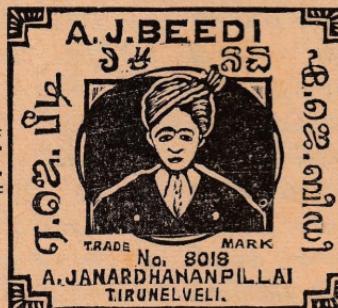

ர. ஜே. பீடி!

ர. ஜே. பீடி !!

A. J. BEEDIES.

TRADE
R. J. BEEDIES

MARK.

கீர்த்தியும் புகழும் வாய்ந்ததும்
மனத்திலும் குணத்திலும் சிறந்ததும்

உங்கள் புகைத்தாகத்தைத் தனிக்கக்கூடியதுமான

ர. ஜே. பீடிகளை உபயோகித்து ஆனந்தமுறுங்கள்.

வெளியூர்களுக்கு ஏஜன்டுகள் தேவை!

Sole Agents: N. SIVAGURU,

137, Wolfendhal St., COLOMBO.

பாரதியும்

இன் நூம் நமது நாட்டிலே ஒருவகையான நாதன் சுவாபமுள்ள பெற்றோரை நாம் காணலாம். இவர்கள் தமதுகுழுமங்கைத்தகள் ஏனையோருடைய குழுமங்கைத்தகளுடன் சேர்ந்து விளையாடுவதைக் காணச் சுகிக்கமாட்டார். தமது கட்டளையை மீறிக் குழுமங்கைத்தகள் தமக்குரிய இயற்கைச் சுபாவத்தினாலே ஒடியும் துள்ளியும் பாடியும் விளையாடினால், மனிதத் தந்தை காட்டில் வசிக்கும் கொடும்புலியினும் கரோமாகக் குழுமங்கையை உடத்தத் தொடங்கி விடுகிறான். பின்னொடு புத்தகமுங்கையுமாக இருக்கவேண்டுமென்பதே தந்தையின் கட்டளை: தந்தைக்கு வேண்டியது பின்னொடு புத்தகமுங்கையுமாக இருக்கவேண்டுமென்பதேயன்றிப் பின்னொடு புத்தகத்தில் முழுப் புலனையும் செலுத்திச் சிறிது நேரம் படித்தாற் போதுமென்பதன்று. அதற்கேற்பவே பின்னொடும் புத்தகாவித்தனமாக நடக்கிறான். பின்னொடு யின் கையிலிருப்பது ‘மஞ்சள் அறையின் மரமம், என்ற நூலாயிருக்கலாம். நாவற் படிப்பில் ஆழந்திருக்கும் மைந்தன், தந்தையைக் கண்டவுடன்

உரக்கக் கத்துவதே நன்னூற்குத்திரமாயிருக்கும். தந்தைக்கு அவ்வளவிற் பரமதிருப்தி, பின்னொடுபோதும் புத்தகமுங்கையுமாய் இருக்கிறான் என்பதுபற்றி! தகப்பனாருடைய காதிலே தான் படிப்பது விழவேண்டுமென்ற கொள்கையுடைய மெந்தன் வாய் அவள் மறந்த காலத்தும் (‘நற்ற வாடை நான் மறக்கினும் சொல்லும் நா நமச்சிவாயவே’ என்ற செழுங் தமிழ் நாவலன் பாடவின் படி) தானுகவே நித்திரையிலும் ஏதோ பாடங்களை உரக்கக் கத்தியபடியே இருக்கும். தந்தையின் எண்ணம் தனயன் தாங்காமலே படிக்கிறான் என்பதே.

பின்னொடு புத்திசாலி என்பதீல் தடை சிறிதுமில்லை. தந்தையின் வார்த்தையை மேற் கொண்டு பையன் (புத்தகத்தைக் கையில் வைத்திருப்பதற்குப் பதிலாக) எப்போதும் படித்தபடியேயிருக்கால, சில வருடங்களின் பின் எங்காவது பைத்திய வைத்திய சாலையில் இருக்கலாமே யன்றிச் சாலைகளாக விருக்க முடியாது.

ஆட்டமும் ஓட்டமுமே பின்னொக்கு இயற்கையில் விருப்பங்

பாப்பாவும்

தருவனவாம். அவற்றிலேயே அவன் நாட்டம் மிகுதியும் செல்லும். பாலூட்டும் ஆட்டுக் குட்டியும் நாகினங்கள்றும் துள்ளிக்குதித்த வீட்டை வலம் வருவதையும், தெருப்புமுதியைக்கிணப்புவதையும் பார்க்கும் மனி தனுக்குக் குழங்கதையில்பு விளங்காதிருப்பது விசித்திரமாயிருக்கிறது. இன்று அதி சிறந்த கல்வி மேதாவிகள் படிப்பைபேய விளையாட்டுன் சம்பந்தப்படுத்துகின்றனர். விளையாட்டு மூலம் கற்பித்தல் கல்வித் துறையில் நன்கு இடம் பெற்று விட்டது.

உத்தம இயல்புடைய தந்தையும் கருவிலே திருவுடைய ஆசிரியருமாகிய பாரதியார், குழந்தையினியல்பு நோக்கி, ஓடிவிளையாடுபாப்பா, நீ ஒழங்கிருக்கலாகாது பாப்பா! சின்னாஞ்சிறு குரு விபோலே நீ திரிக்கு பறந்து வாபாப்பா' என்று அவனை விளையாட்டில் மேலும்மேலும் ஊக்குகிறூர். 'சோம்பல் மிகக் கெடுதி பாப்பா' என்றும், 'தேய்ப்பியழுங்குமங்கை நொண்டி' என்றும் விளையாட்டில் மனம் வைக்காத குழந்தைகளை வைகிறூர் பாரதியார்.

நல்லாசிரியராகிய பாரதியார், கல்விக்கும் சிறந்த இடங்களைக்கிறூர். நித்திரையின்பின் மனங்களின்து சோம்பலெல்லாம் நீங்கிய குழந்தை, மூளை வேலைக்குரியனவற்றைப் படிக்கவேண்டுமென்கிறூர் பாரதியார். மூளைக்கு மாத்திரம் பயிற்சி கொடுத்தாற் கல்வியின் நோக்கம் நிறைவேருது. இருதபத்தைத் தீண்

மெ அரிய இரக்க உணர்ச்சியையும் எழுப்பும் படிப்பும் அவசியம் எனக் கருதும் பாரதியார், அவன் விளையாடும் போதே கொத்தித் திரியும் கோழியைக்கூட்டி விளையாடும்படியும், எத்தித் திருந்த காக்கைக்கு இரக்கப்படும்படியும், நாடுடன் தோழமை கொள்ளும்படியும், குதிரையையும் மாட்டையும் ஆட்டையும் ஆதரி க்கும் படியும் பன்முறை அவனை விழித்துக் கூறுகிறூர். தமது பாட்டமிர்தத்தினிடையே இக்குணங்கள் விருத்திகளுக்கு ஏற்ற இடங்களைக்கொடுக்கிறூர்.

தமிழ் நாட்டைத் தாயென்று குமபிடக் கற்பிக்கும் பாரதியார், சொல்லில் உயர்ந்து தமிழ்ச் சொல்லெனக்கூறி, இந்தியநாட்டுப் பரப்பு முழுவதையும் பிரித்துப் பிரித்துப் பாகம் பண்ணிப்பார்க்காது, விரிந்த நோக்கோடு அகண்ட ஹிந்துஸ்தானமாகப் பார்க்கும்படி கூறி; அதனைத் தெய்வமாகவே பாவித்துக் கும்பிமொறு பணிக்கிறூர். இந்தநாட்டுச் சரித்திரத்திலே பிளைமனம்வைக்குமாறு, வேதத்தைப் பற்றியும் நாட்டின் பண்டைய வீரர் உயர்வைப்பற்றியும் பிளைக்குக் கூறுகிறூர்.

பூமிசாஸ்திரம் என்ற கடும் பதத்தைப் பிரயோகிக்காமலே பிளைக்கு இந்திய நாட்டின் ஜியற்கை எல்லைகளாயமெந்த இமயமலை, குமரிமுனை, பெருங்கடற் பரப்பு ஆதியவற்றைப்பற்றிச் சுவையறக் கூறி, அவனுக்

குப் பூமிசாஸ்திர அறிவையும்
மெத்தென ஊட்டுகிறூர் நம்கவி.

அன்பும், தெய்வக் கொள்கை
யும், வீர நெஞ்கம் வேண்டு
மெனக் கூறிப் பிள்ளை வாழும்
நெறியையும் விளையாட்டுப் பாட
லோடு சேர்த்துக் கற்பிக்கிறூர்
நம் பாதி.

பிள்ளைக்கு ஒரு அரிய இனிய
நேரகுசியையும் வகுத்துக் கொ
டுக்கிறூர். களைப்பு நீங்கிய நிலை
யிலே காலை நித்திரையை நீத்த
வடன் பிள்ளை, மசிக உணர்ச்சி
எற்படக்கூடியதாகக் காலைப்
படிப்பின் பின் கனிவு கொடுக்
கும் நல்ல பாட்டு வரவேண்டு
மென்கிறூர். மாலைக் காலத்தை
ஒட்டத்திலும் ஆட்டத்திலும்

செலவழிக்குமாறு கூறும் நம்
கவி. புத்தகத்தைப்பற்றி மறந்து
பி ள் லோ முழுதாக விளையாட்டு
ஷில் ஈடுபடத்தக்கதாக ‘மாலை
முழு தும் விளையாட்டு’ என
‘முழு தும்’ என்ற சொல்லை
இடையிலே அழகுறப்பெய்து
வைக்கின்றூர். இதோ அந்த
அரிய நேரகுசி:-

“காலை யெழுந்த
உடன் படிப்பு - பின்பு
கனிவு கொடுக்கும்
நல்ல பாட்டு
மாலை முழுதும்
விளையாட்டு - என்று
வழக்கப் படுத்திக்
கொள்ளு பாப்பா”

கலை நூனி

மாத மிருமுறை

கதைகள், கட்டுரைகள், கவிதைகள், நாடகங்கள்,
வாழ்க்கை வரலாறுகள், மாதர்-பாலர் பகுதிகள் இன்
னும் பல தனிப்பட்ட அம்ஹங்களும் தாங்கி ஒவ்
வொரு மாதமும் 1-ம், 16-ம் தேதிகளில் கொழும்பி
விருந்து வெளியாகிறான் “நூனி”.

இது ஒரு ‘இளைஞர்’ பிரசரம்!

தனிப்பிரதி சதம் 35, ஆறுமாத சந்தா ரூபா 4/-,
வருட சந்தா ரூபா 8/-.

THE ELAIGANAN PUBLISHERS,

No. 2, Grand Pass Road, COLOMBO.

வானம் பார்த்த பூமியாகிய யாழ்ப்பாணத்திலே, வரடாது நின்று
பலன் கொடுப்பது பனைமரம். இதை ‘பஞ்சந்தாங்கி’ என்றும் ‘கற்பகதரு’
என்றும் மக்கள் போற்றுகிறார்கள். இந்த ‘கற்பகப் பழத்தின்’ புகழைப்
பாடும் போதே, சுதேசிப் பிரசாரமும் செய்கிற புலவரின் திறமை
மெச்சத்தக்கது! — ஆசிரியர்கள்.

கற்பகப் பழம்

திங்கட் குடையுடைச் சேரனுஞ் சோழனும்
தென்னவனு மேளவை சோற்படியே
மங்கல மாடுண்ட தேய்வப் பனம்பழம்
மரியாதை அற்றதோ? ஞானப்பேண்ணே!

கைப்புழுப் பும்போக நாலுமோன் றகவே
கலந்து சுவைக்கும் பனம்பழத்தீன்
துய்க்குஞ் சுவைக்கு நிகராக வேறேன்றைச்
சோல்ல முடியுமோ ஞானப்பேண்ணே!

அந்தப் பனைதநும் நல்ல பழத்தீனை
ஆராய்ந் தேடுத்துத் தழலிலீட்டே
வேந்த பதத்தீனில் நீரிற் கழுவியே
மேற்றேலை நீக்குவர் ஞானப்பேண்ணே!

கையாற் பிசைந்து கறந்து கறந்து
கழியினை வாய்வைத் துறிஞ்சியுண்டால்
சேய்தேன் தீரட்சிப்பால் சீரீ முதலீய
தித்திப்பேன் றுண்ணுரோ ஞானப்பேண்ணே!

வாய்ச்சிட்ட கற்பக தாநுவே னும்பனை
மதுரப் பழத்தீனை யாம்மறந்தே
ஈச்சம் பழத்தீற்கு வாயுறிக் கைப்போருள்
இழுக்கின்ற வாறேன்ன ஞானப்பேண்ணே!

— க. சோமசுந்தரப் புலவர்.

‘இலங்கை விளைபொருள் விற்பனையாளரின் ‘பனை மரம்’ என்ற
வெளியீட்டிலிருந்தது.

“ பெருமையுறு வாழ்வளிக்கும்
நற்றுணையாம் ஹிஂது மதம் ” — பாரதி

பாரதியாரின் —————— இந்து மதம்

“ எல்லாப் பொருளும் இதன்பால் உளவித்தன்பால்
இல்லாத எப்போருளும் இல்லையால் ”

என்னும் மதுரைத் தமிழ் நாகனர் வாக்கு, தமிழ் வேதமாகிய திருக்குறளையே குறித்ததெனினும், பொதுவாகப் பாரத நாட்டுற்கும் சிறப்பாகத் தமிழ் நாட்டிற்கும் உறுதிபயக்கும் தற்காலப் பனுவல்களுட் சிறந்த ‘பாரதி நூல்’களின் இயல்புரைத்தற்கும் இது பொருத்தமுடைத்தென்பது மிகையாகாது. தாய்நாட்டின் முன்னேற்றத்திற்குரிய வழிவகைகள் யாவையும் முற்ற வனர்க்கு ‘தமிழ் மறை’ தந்த பாரதியாரின் நூல்களின்கண் தேசிய சமூக விஷயங்களும், தாய்மொழி பற்றிய விஷயங்களும் அன்றிச் சமய விஷயங்களும் நடுநிலை நின்று ஆராயப்பட்டிருக்கின்றன.

தமிழ் நாட்டுக்கும் தமிழ் மொழிக்கும் புத்துயிர் அளித்த புலவனார், ‘வேதநேறி’யாகிய இந்து மதத்திற்கும் புத்துயிர் அளித்துள்ளார். “வேதநேறி தழைத்தோங்க” என்று தமிழ் நாட்டு பேரைமைச்சனார் சேக்கிழார் நாயனார் கூறிய மந்திரமும், உகச்சதுக்குத் தர்மோபதேசம் செய்ய அவதாரஞ் செய்தரு ஸிய ஸ்ரீமத் விவேகாநந்த சுவாமிகளின் திருவருண் மொழியும், சுவாமிகளின் சிஷ்யை ஸ்ரீமதி நிவேதிதா தேவியார் கலைஞர்ப் பண்பும், கண்ணன் காட்டிய வழியும் பாரதி பாடலிற் செறிந்து ‘ஸாகநதர்மம்’ ஆகிய இந்துமத வியல்பினை விளக்குங் தன்மை பாரதி பாடலை ஆராய்வார்க்கு நன்கு புலப்படும்.

“நாட்டு மக்கள் பினியும் வறுமையும் கையெப்” பாடிய பாடல்களும், “பண்ணில் இன்பழும் கற்பனை விக்ஷையும் ஊட்டி எங்கும் உவகை பெருகிட, ஒங்கும் இன்கவி”களும் பாடிய பாரதியார், “வேதங்கள் சொன்னபடிக்கு மனிதரை, மேன்மையுறச் செய்தல் வேண்டுமென்றே” பாடிய பாடல்கள் பலவெனினும், மும்மணி போன்ற மூன்று பாடல் களில் “இந்து மதம்” இஃதென்பதனை இனிமையாக விளக்கியுள்ளார்கள். அவற்றை இங்கே தருவாம்.

“ மண்ணுலகின் மீதினிலே எக்காலும்
 அமரரைப்போல் மடிவில் லாமல்
 திண்ணமுற வாழ்ந்திடலாம் அதற்குரிய
 உபாயமிங்கு சேப்பக் கேளீர்!
 நன்னியெலாப் பொருளினிலும் உட்பொருளாய்ச்
 சேய்கையெலாம் நடத்தும் வீருய்த்
 திண்ணியங்கு வறிவோளியாய்த் திகழுமோரு
 பரம்பொருளை அகத்திற் சேர்த்து,

“ சேய்கையெலாம் அதன்சேய்கை நினைவெல்லாம்
 அதனினைவு, தேய்வமே நாம்
 உய்கையுற நாமாகி நமக்குள்ளே
 ஓளிர்வதேன உறுதி கோண்டு,
 போய் கயமை சினம் சோம்பர் கவலை மயல்
 வீண்விருப்பம் புழுக்கம் அச்சம்
 ஜயமெனும் பேயையெலாம் ஞானமெனும்
 வாளாலே அறுத்துத் தள்ளி,

எப்போதும் ஆனந்தச் சுடர்நிலையில்
 வாழ்ந்துயிர்கட் கினிது செய்வோர்
 தப்பாதே யிவ்வுலகில் அமரர்நிலை
 பேற்றிவோர்; சதுரவே நங்கள்
 மெய்ப்பான சாத்திரங்கள் எனுமிவற்றுல்
 இவ்வுண்மை விளங்கக் கூறும்
 துப்பான மதத்தினையே ஹிந்துமதம்
 எனப்புவியோர் சோல்லு வாரோ!”

மறுமலர்ச்சியை ஒழுங்காக வாசிக்க வேண்டு
 மானால் தயவு செய்து ஒருவருட சந்தாப் பணத்தை
 அனுப்பி விடுங்கள். வருடச் சந்தா ரூபா 3-50.

‘மறுமலர்ச்சி’

288, ஆஸ்பத்திரி வீதி,
 யாழ்ப்பாணம்.

யாழ்ப்பாணம் ஜக்கிய லாப நிதி

1918-ம் ஆண்டு ஸ்தாபிதமானது.

வங்கிக்காரர் மூலநிதி 8 லட்சம் ரூபா.

இதுவரையிற் கொடுக்கப்பட்ட பங்குப்பணம் ரூபா 1343670. 100 ரூபா விகிதமான 8000 பங்குகள்.

பங்குப்பணம் கட்டீழே :

மாசமென்றுக்கு 1 ரூபா விகிதமாக 75 மாசகாலத்திற்கு மாதங்கோறும் கட்டப்படவேண்டியது. குறித்த காலமுடிவில் பங்கொள்ளுக்கு ரூபா 100 திருப்பிக் கொடுக்கப்படும். பங்குகள் எந்தநேரமும் வாங்கலாம்.

தீன்சரிப் பற்றி வரவு :

எச்சநிதி சராசரி 500 ரூபாவுக்குக் குறையாமல் இருக்குமானால் ஒரு விகித வட்டியுடன் தீன்சரிப் பற்றுவரவு செய்யலாம்.

தவணை வரையறுக்கப்பட்ட கேஷமுப்பணம் :

கேஷமுப்பணம் 3 மாசம், 6 மாசம், 9 மாசம், 12 மாசம் என்னுங்காலங்கள் வரையறுத்து ஏற்படும் வட்டியும் முறையே 1 விகிதம், 2 விகிதம், 4 விகிதம், 6 விகிதமாகக் கொடுக்கப்படும்.

உண்டியல்கள் :

கொழும்பிலுள்ள “நா வா னா ல்” வங்கியிலும் “இம்பீரியல்” வங்கியிலும் இந்தியாவிலுள்ள பிரதான பட்டினங்களிலும் மாற்றத்தக்க விதமாகக் கொடுக்கப்படும்.

இந்தியா நோட்டு வட்டத்திற்கு மாற்றிக் கொடுக்கப்படும்.

கடன் :

கைகள் ஈடு வைத்துக்கொண்டு கடன் கொடுக்கப்படும். வட்டி 9 விகிதம் அறவிடப்படும். (�டு வைத்தவர்கள்) முதலையும் பாகம் பாகமாகக் கொடுக்கலாம்.

வேண்டிய விபரங்களை என்மூலம் அறிந்து கொள்ளலாம்.

S. கனகசபை
சிறப்பர்

ஸ பத்தியமா, ஞானியா?

ஸ பத்தியக்காரத்தனமான காரியங்களைச் செய்யாத மனிதனே கிடையாது. கரண்டியால் உணவை எடுத்துச் சாப்பிடும் நாகரி காட்டினரிடையே, கையால் அள்ளி உண்பவன் பைத்தியக்காரனுக்கவே கருதப்படுகிறான். தீனங்கோறும் குளிப்பவன் பைத்தியக்காரனுக்க மதிக்கப்படுகிறான், வாரம் ஓர் முறையோ அல்லது மாதம் ஒரு தடவையோ அல்லது குளிப்பதை வருடத்தில் ஒரு நாள் வரும் திருவிழாவாகவோ கொங்கிற மக்களால்! இதெல்லாம் ஏன்? என்லோரும் ஒருவனைப் பைத்தியக்காரன் என எண்ணுகிறார்கள் என்றால், அவன் “ஞானி” யாகிவிட்டானென அர்த்தம். ஏசவையும், ஆர்க்கிமிடைவையும், அவனையும் இவனையும், எவனையுமே உலகம் பைத்தியக்காரனுக்கவே சூஜித்து வருகிறது. — கிராம ஊழியனில் ‘நெயாண்டி பாரதி’

கற்பனையும் பாரதியும்

இந்துமதக் கோவில்கள் சிவற்றில், காராம்பச என்றாரு வாகனம் இருப்பதுண்டு. மனித முகமும், மாட்டின் உடலுங் கொண்டது அவ்வருவம். யாரோ ஒரு மரச் சிற்பியின் விணை வேலைப்பாடுகளிலே அது வும் ஒன்று. அவன் அதை எவ்வாறு சிருஷ்டித்தான் என்பது ஒரு பிரச்சினை.

'இல்லது வாராது; உள்ளது போகாது' என்று சொல்லுவார்கள். இயந்கை ரீதியில் பார்த்தால், காராம்பச உயிர்வாழும் பொருளாக இருக்க முடியாது. ஆகவே அது உள்ளபொருள்ல. அப்படியானால், இல்லாத பொருள் எவ்வாறு உருவாக முடியும்?

உண்மை இதுதான்: மரச் சிற்பி மாட்டைப் பார்த்தான்; மனிதனையும் பார்த்தான். உள்ள இவ்விருபொருள்களில் இருந்தும் ஒவ்வொரு அம்சத்தைப் பிரித்தெடுத்து, ஒட்டுவேலை செய்து பார்த்தது அவனுள்ளது. இந்த மானத ஒட்டு வேலையின் பயனுக்கே, காராம்பச என்ற செயற்கைப் பொருள் உற்பத்தியானது; நாமும் பார்த்து வியக்கிறோம்.

கற்பனை என்பதை விளக்குவதற்குக் காராம்பச ஒரு நல்ல உதாரணம். உண்மை என்ற அடிப்படையில் இருந்து எழுவ

துதான் கற்பனை. இதை இன்னொரு வகையாகவும் சொல்லலாம். எந்தக் கற்பனையிலும் ஏதாவதொரு உண்மை கலந்துதான் இருக்கும்.

பெரிய பெரிய கவி ஞார்கள் என்ன, சிற்பிகள் என்ன, ஓவியர் கடளன்ன - எல்லாரும் கற்பனைக்கு அடிமைப்பட்டவர்களே. இயற்கைச் சக்திகளையே கட்டுப்படுத்தக்கூடிய அளவுக்கு இன்றைய விஞ்ஞான உலகம் முன்னே நிக்கொண்டிருப்பது எதனால்? கற்பனையினால் வல்லவா? மனித சமுதாயம் தோன்றிய காலம் தொட்டே, கற்பனையும் அவர்களிடையே விருத்தியடைந்து வந்திருக்கிறது. அழகுக்காக, ஆக்கத்துக்காக, அழிவுக்காக - மனிதர் ஓயாமல கற்பனை செய்கிறார்கள். கற்பனைதான் நாகரீகத்தின் ஆதியூற்று—என்? அதன் சங்கமும் அதிலேதான் தங்கியிருக்கிறதென்பதை இன்றைய அனுக்குண்டு ஆராய்ச்சியிலிருக்கு அனுமானிக்க முடிகிறதல்லவா?

‘கற்பனை கடந்த சோதி’ என்றும், ‘எறிதரங்கம் உடுக்கும் புவனங்கடந்து நின்ற ஒருவன், திருவள்ளத்தில் எழுதிப் பார்த்திருக்கும் உயிரோவியமே’ என்றும், ‘காலத்தொடு கற்பனைகடந்த கருவுலத்துப் பழும் பாடல் கடவுள்மனியே’ என்றும் பத்திமான்கள் கடவுளையே ஒரு கற்பனைப் பொருளாகத் தியானி

க்கவில்லையா? கற்பனையினால்தானே நானிகள், கடவுளோடு இரண்டறகுக்கலக்கிறார்கள்—அத்துவித நிலை பெறுகிறார்கள்!

வேறு பிராணிகளில் இருந்து மனிதனைப் பிரித்துக் காட்டும் ஏதுக்களில் இந்தக் கற்பனையும் ஒன்றெனச் சொல்லலாம். அனாவில் வேறுபடினும் எல்லா மனிதரிடத்தும் கற்பனை உண்டென் பதை எாம் ஒப்புக்கொண்டுதான் ஆகவேண்டும்.

வாழ்க்கைக்கும் இலக்கியத்துக்கும் நெருங்கிய தொடர்புண்டு. புலவர்களின் அற்புதமான கற்பனைகளைல்லாம் அவர்களது சூழ ஸி ஸில் இருந்துதான் வெடித்தெழுகின்றன. நாளாந்தவாழ்க்கையிலே காணும் சில அடிப்படையான உண்மைகளின் மீதே அவர்களது கவிமாடங்கள் எழுகின்றன. ஆனால் சாதாரணமனிதனுக்கு அற்பமாகப் படுகிற சில நிகழ்ச்சிகள், தோற்றங்கள்-எல்லாம் புலவனின் கற்பனை மெருகினாற் புடமிடப்பட்டதும், அலாதியான சோபையுடன் பிரசாகிக்கத் தொடங்குகின்றன.

பெருப்பித்தல்- சிறுப்பித்தல், கூட்டுதல்-குறைத்தல், புதுக்குதல்-திருக்துதல் முதலிய கவிதாசாமரத்தியங்களால், கவிஞர், கலை தேசவர்த்தமானங்களைக்கடஞ்சு செல்வதுமுன்டு. சுருக்கமாக, கவிஞர்கள் கற்பனையினால் வாழுகிறார்கள்; கற்பனை, கவிஞர்களால் வாழுகிறது!*

தமிழ்நாட்டில், அரசியல் சமுதாயம் இலக்கியம் முதலியவற்றிலே ஒரு புதிய எழுச்சியையும்

மலர்ச்சியையும் தோற்றுவித்தவர் பாரதி. ‘மறுமலர்ச்சி யுகம்’ என்பதற்கு விதைபோட்டுவைத்தவர் பாரதி. பாரதியாரின் செல்வாக்கு இன்று தமிழ்நாடு முழுவதிலும் பரவிவிட்டதென்றால், ‘அதற்குச் காரணம் அவரது கவிதைகள்தான். பட்டிக்காட்டான் கூட, படித்து மகிழ்த்தக்க அவ்வளவு இனிமையும் எளிமையும் அவர் பாடல்களில் உண்டு. ‘கண்கண்டதைக்கை செய்யும்’ என்றில்லாமல்— அதாவது, உள்ளதை உள்ளபடியே சொல்லாமல்கற்பனையையும் இடைக்கிடைகலந்து, கவியமுதம் படைத்தார்பாரதி. இதைப் பாரதியாரே விளக்குகிறார் பாருங்கள்:

வாழ்க மனைவியாங் கவிதைத் தலைவி! தினமும் இவ்வகில் சிதறியேநிகழும் பற்பல பொருள்ளாப் பாழ்படு

[செய்தியை வாழ்க்கைப் பாலையில் வளர்ப்பல]

[முட்கள்போல் பேதை யுலகைப் பேதமைப் படுத்தும் வெறுங்கதைத் திரளோ.....]

.....ஆங்கத் தனிப்பதர்ச் செய்திகள் அனைத்தையும் பயனிறை யனுபவ [மாக்கி, உயிரிலாச் செய்திகட் குயிர்மிகக் கொடுத்து, ஒளியிலாச் செய்திகட் கொளியருள் [புரிந்து

வான சாத்திரம் மகமது வீழ்ச்சி சின்னப் பையல் சேவகத் திறமை எனவரு நிகழ்ச்சி யாவே யாயினும் அனைத்தையும் மாங்கே அழுகுறச் [செய்து இலெனகீக வாழ்க்கையிற் பொரு

[எனினை இகைங்கும் பேதை மாசத்தியின் பெண்ணே [வாழ்க!...

புலவர்களின் மனம் எவ்வாறு
வேலை செய்கிறது? கற்பனையிலே
அவர்களது கவியூற்று எழுவு
தெப்படி? பதில் பாரதியாரே
சொல்கிறார்:

பன்றியைப் போவிங்கு மண்ணிடைச்
படுத்துப் புராதே [சேற்றிற்
வென்றியை நாடியில் வானத்தி
விரும்பி விரைந்திடுமே; [லோட
முன்றிலி லோடுமோர் வண்டியைப்
மூன்றுலகுஞ் சூழ்ந்தே [போலன்று
நன்று திரியும் விமானத்தைப் போ
நல்லமனம் படைத்தோம! [லொரு

பாரதியாரின் ‘குயி’லைப்பற்றிப்
பலரும் பலவிதமாக விமர்சனம்
செய்கிறார்கள். ஆனால், பாரதி
யாரே சொல்லி வைத்திருக்கிறார், அது ஒரு கற்பனைப் பாட்டு
என்று. (மன அவஸ்தைகளைத்
தான் வேதாந்தமாக விளங்க
வேண்டும்).

“பட்டப் பகவினிலே
பாவலர்க்குத் தோன்றுவதாம்
நட்டைக் கணவின்
நிகழ்ச்சியிலே-கண்டேன்யான்...
“.....விழிதிறந்து பார்க்கையிலே
சூழ்ந்திருக்கும் பண்டைச்
சுவடி, எழுதுகோல்,
பத்திரிகைக் கூட்டம்
பழும்பாய் — வரிசையெல்லாம் —

ஒத்திருக்க ‘யாம் வீட்டில்
உள்ளோம்’ எனவுணர்ந்தேன்;
சோலை, குயில், காதல்,
சொன்னக்கை அத்தனையும்,
மாலை யழகின்
மயக்கத்தால் உள்ளத்தே
தோன்றியதோர் கற்பனையின்
சூழ்சியென்றே கண்டுகொண்
[டேன்!]

இவ்வாறெல்லாம் பாரதியார்,
தமது கவிதைகளுக்கு விமர்சனம்
செய்துகொண்டு போகையிலேயே கற்பனைக்கும் விமர்சனம்
செய்துவிட்டிருப்பதைப் பல கவிதைகளில் பார்த்து அனுமானிக்க முடிகிறது.

“சுவை புதிது, பொருள் புதிது, வளம் புதிது, சொற் புதிது,
சோதிமிக்க வெகவிதை, ஏங்கானும் மூடி யாத மகா கவிதை.....” என்று, அனைவரும் ஒப்புக்கொள்ளக்கூடிய விதமாக தமது கவிதைக்குத் தாமே விமர்சனம் செய்த ‘கவிராயர்’-பாரதி, ‘பார்மீது யான் சாகாதிருப்பேன், காண்பிர! மலிவு கண்ணர் இவ்வண்மை, பொய் கூறேன் யான், மடிக்தாலும் பொய் கூறேன்...’ என்று சத்தியமும் பண்ணியிருக்கிறார்! ஆம். பாரதிபார் இறக்கவில்லை; அவர் நம்மோடிருக்கிறார் — இதற்கு அவர் கவிதைகளே சாட்சி!

மீசையை மஹுக்கி விட்டு
முண்டாசைக் கட்டிக் கோண்டு
ஆசையான பாடல்களை
அள்ளி அள்ளி நீ சோரிந்தாய்,
பாரதி! பாரதி! பாரதி!

வாழ்வு

பொழுது புலரும் சமயம்.
தெருவிலே யாரோ பேசிக்
கொண்டு போனார்கள்:

‘ஆரோ ஒரு கிழவன்; கோ
யில் மடத்திலே செத்துக் கிடக்
கிறுன்; ஊரிலே இருக்கிறவர்கள்
தான் அதைப் போய் ஏதும் ‘ஒரு
வழி’ பண்ணவேணும்.....’

நான் திடுக்கிட்டேன். ‘கோயில்
மடத்திலா?..... கிழவனு?.....’

நேற்றுப் பின்னேரம் நடந்த
தெல்லாம் என் நினைவுக்கு ஒடிப்
வந்தன.

முதல்நாள் பின்னேரம்: நாங்
கள் நாலைந்து பேர் பாடசாலையில்
விருந்து வீடு நோக்கி வந்து
கொண்டிருக்கோம். மடத்தின்
அருகிலுள்ள அரசமரத்தடியில்
வழக்கம்போல் கிறி து நேரம்
பேசிக்கொண்டு நின்றேரும். அப்
பொழுது ஒரு பயங்கரமான இரு
மல் சப்தம் ஒன்று கேட்டது.
திரும்பிப் பார்த்தோம். அந்தச்
சப்தம் மடத்துத் திண்ணையிலிருந்து
வந்து வந்து கொண்டிருந்தது.
திண்ணையின் ஒரு பக்கத் தில்
ஒரு உருவம் சுருண்டு கிடந்தது.
அந்த உருவம் ஓர் கிழவன். அது
யாரென்றைய ஆவல் உண்டா
யிற்று. எல்லோரும் மடத்துத்
திண்ணையை அடைந்தோம்.

அவன் இருமிய பொழுது
அவனுடையே ரூச்சே அடங்கி
விடும் போவிருந்தது. இருமும்
பொழுதெல்லாம் அவனுது

உடல், கடல் அலைபோல் எழு
வதும் விழுவதுமாக இருந்தது.
முன் ஒருங்களும் அவ்விதக் காட்டியை நான் கண்டதில்லை!

அவன் வெறுங் தரையில்
சுருண்டு படுத்திருந்தான். மறு
பக்கமாகத் திரும்பிக் கிடந்தபடி
யால் அவன் எங்களைக் காண
வில்லை. கொசு ஒருபுறம் அவ
னைத் துண்புறுத்தியது. கொசுக்
களைத் தூரத்துவதற்காக அவன்
ஏதோ இலைக்குழமைகளைக் கையில்
வைத்து அசைத்துக் கொண்டிருந்தான்.

ஒருவாறு இருமலின் கொடு
மை தீர்ந்ததும் இந்தப் பக்கமா
கத் திரும்பினான். அப்பொழுது
நண்பன் சோமு கேட்டான்:
‘உங்களுக்கு எந்த ஊர்? நீங்கள்
இவ்வித வருத்தத்துடன் எங்கு
வந்திர்கள்?’

நண்பனுடைய கேள்விக்குப்
பதிலேயில்லை.

சிறிது பொறுத்து “பள்ளிக்
கூடத்திலிருக்கோ வருகி றீர்
கள்?” என்ற பதிற் கேள்வி அவ
னிடமிருந்து வந்தது.

“ஆமாம்” என்றேரும் ஒரே
தருணத்தில்.

திரும்பவும் நண்பன் தன்னு
டைய கேள்வியைப்போட்டான்.

நடனம்

கிழவன் ஒருமுறை செருமி, எங்களெல்லோரையும் ஒரு பார் வை பார்த்து விட்டுச் சொல்லத் தொடங்கினன்.

“நான் இருப்பது தீவுப்பக்கம். முகந்திரம் — சுப்பையாயின்லை என்று கேள்விப்பட்டிருப்பிர் கள்.....அவன் எனது மகன் தான். சிறு வயதிலேயே நான் எனது தாயை இழந்துவிட்டேன். என்னைத்தவிர மற்றைய உடன் பிறக்கோரும் என்னை விட்டு.....” என்று முடிக்கு முன் ஒருபாட்டம் இருமல் வந்து அவனை உலுப்பிவிட்டுப் போனது. நன்றாக இருமிக் காறித் துப்பிவிட்டு அவன் தனது கதையைத் தொடர்ந்தான்.

“அவனும், என்னையும் என் இரு பிள்ளைகளையும் பரிதவிக்க விட்டுப் போய்விட்டாள். சுப்பைபாதான் / இளையவன். முத்தது ஒரு பெண் குழந்தை. சுப்பையாவுக்கு இரண்டு வயதாக இருக்கும் போது என் மனைவி இறந்து போனார். ஆகையால் நான் படாத பாடுபட்டுக் குழந்தைகளை வளர்த்தேதன். என் மகன் சுப்பையாவைப் போதியனவு இங்கிலீச் படிக்க வைத்தேன்.

படிக்கும் பொழுதே அவன் பெரிப் ‘காவாலி’யாகி விட்டான். என்றாலும் படிப்பை மட்டும் கைவிடவில்லை. அதன் பலன்தான் இப்போது முகாந்தரம் என்ற பட்டத்தோடு.....” திருமயவும் ஒருமுறை இருமல் வந்து பெரும் புயல் போல் அடித்துவிட்டுச் சென்றது.

“எதோ மேல் வசூப்புச் சோதனை ‘பாஸ்’ பண்ணிவிட்டுச் சும்மா இருந்தான். அந்த நாட்களில் அவன் செய்த காவாலித் தனத்திற்கு அளவில்லை. என்ன சொன்னாலும் எதிர்த்து ஏதாவது சொல்லாமல் விடுவது அவனது சுபாவத்திலில்லை. சிறிதும் என் புத்திமதி கேட்பதில்லை. இதைக் கண்டு என் மனமிரங்கியது. இந்த நிலையில் என் மகனுக்குக் கல்யாணம் செய்யக் கூடிய வயது வந்தது. அப்புவும் கட்டாயப் படுத்தினார், தான் கண் மூடுமுன் அவனுடைய கல்யாணத்தைப் பார்த்துவிடவேண்டும் என்று. எங்கெங்கோ அலைந்து மகனுக்கும் ஒரு மாப்பிள்ளை தேடிக் கல்யாணம் செய்து வைத்தேன். கல்யாணம் முடிந்து சில நாட்களில் மகளையும் கூட்டிக்கொண்டு ஊருக்குப் புறப்பட்டு விட்டான் அவன். நான் தடுக்குத் தொடு சொன்னேன், ‘தம்பிள்ளைக்கு வயது அறுபதுக்கு மேலாகிவிட்டது. அப்புவும் படுத்த படுக்கையாய் விட்டார். நீங்கள் இப்படி அந்தார்த்தில் விட்டுச் செலவது சரியல்ல’ என்று தடுக்கும் கேளாமல் அவன் ஒரே பிடிவாத மாக நின்று மகளையும் கூட்டிச் சென்றுவிட்டான். சில நாளின் பின் அப்புவும் இறந்துவிட்டார்.

என் மகளை நினைக்கும்போது என்மனம் மிகக் கலக்கமுற்றது. அவனுக்குப் பெருங்தொகைச் சீதனத்தோடு ஒரு பெண்ணையும் பார்த்துக் கல்யாணம் செய்து வைத்தேன்.

அவனுடைய காவாலித்தனங்கள் முற்றுய் அடங்கின. அதே போல அவனும் பெருத்தொகைச் சிதனத்தால் அகங்காரம் பிடித்த மனைவிக்குக் கீழ் பெட்டிப் பாம் பாய் அடங்கினான். அவன் இட்டேதை நட்டம்.

அவனுடைய இஷ்டம் இவனுடைய சொர்க்கம். வேலைக்குப் போகும் நேரந்தவிர ஏதாவது படித்த வண்ணமே இருப்பான். அவனது விருப்பம் பழுப்பிலே தீவிரமாக இருந்தது. இதைப் பார்க்க நான் மிகச் சந்தோஷமடைந்தேன். ஆனால் நாளாந்தத்தில் திரும்பவும் துக்கம் என்னைப் பிடிக்கத் தொடங்கியது.

அப்பொழுதெல்லாம் நான் ஒரு வேலையும் செய்வதில்லை. செய்ய இயலுவதுமில்லை. வீட்டுக்குப் பாரமாக மட்டும் இருந்தேன். என்னை இருமல் பிடித்துக் கொண்டது. பின்பு கசபாகமாறியது.

என் மருமகன் பொல்லாத அகங்காரி எனக்குச் சாப்பாடு போடுவதென்றால் ஏரிந்து விழுவாள், ஏசுவாள், திட்டுவாள். இல்லாத பொல்லாததெல்லாம் மகனிடம் சொல்லுவாள். அவனுடைய அக்கிரமங்களை அவன் கேட்பதில்லை. அவன் தான் பார்க்கிற வேலை போதாதென்று ஏதோ மேல் உத்தியோகத்திற்குப் படித்துக் கொண்டிருந்தான் அவனுடைய முறைப்பாட்டினால் தனது படிப்புக்கு ஏதாவது தடை வந்தால் அந்த ஆத்திரத்துக்காக என்மேல் சிறுவான். இதுதான் அவன் எனக்குச் செய்த நன்மை!

இருநாள் ஏதோ அந்ப விஷயம் பெரிதாகிவிட்டது. கைகேசி இராமனுக்கு உத்தரவு இட்டது போல் எனது மருமகன் என்னை வீட்டுவிட்டு வெளியேறும்படி கட்டலையிட்டாள்.....

நான் வெளிக் கிளம்பி பகுஞ்சையை வீட்டிற்குப் போனேன். நான் போகக்கூடிய இடம் அது ஒன்றுதான் சிறந்தது. மகனும் மருமகனும் பட்டினத்திலே குடியிருந்தார்கள். அவர்களுக்குக் குழந்தை குட்டி ஒன்றுமில்லை. மருமகனுக்கு கச்சேரியில் உத்தியோகம். நான் அங்கே போன போது மகள்தான் ஏதோ வீட்டுக் காரியங்கள் பார்த்துக்கொண்டிருந்தாள். நான் போனவுடன் எனக்குப் பெரிய உபசாரங்கள் செய்தாள். என்னுடைய நிலைமையை அறிந்து மிக வருத்தமுற்றான். அவன் தமையைனப் போலல்ல. நற்குணமுள்ளவள்.

இனி எனது பிற்காலத்தை இங்கே கழித்துவிடலாம் என நினைத்து ஆனந்தப்பட்டுக் கொண்டு அங்கீக படுத்திருக்கிறேன்.

பின்னேரம் என்னுடைய மருமகன் கச்சேரியிலிருந்து வந்தாள். என்னைக் கண்டதும் அவனுடைய முகம் மாறிவிட்டது. நான் அங்கே தங்கப்போவதை அறிந்தபோது அவனோடு இரகசியமாக ஏதோ வாதாடினான்.

மறுநாள் என் மகள் என்னிடம் வந்தாள், ஏதோ கடைப்பதற்கு. புருஷ னுடைய ஆணைக்கும் தகப்பனுக்கு செய்ய வேண்டிய கடமைச்சுமிடையில் அவன் பரிதபிப்பது உணர்க்கத் தெரிக்கது.

“அப்பு! நான் என்ன செய்ய? அவர் தன்னுடைய சிகேக்தர் மாருக்கு இன்றைக்கு இங்கே ‘தினனர்’ கெரடுக்கப் போகிறு ராம். அவர்களிலே சிலர் கொஞ்ச நாளைக்கு இங்கேதான் தங்கப் போகிறார்களாம். நீ எங்கேஅப்பு இருக்கப் போகிறுய?” என்று கேட்டுவிட்டு அடக்க முடியாத துக்கத்தால் விம்மினான்.

‘எனக்குத்தான் இடமில்லையா? எங்கேயாவது இருந்து விட்டு கொஞ்ச நாளைக்குப் பிறகு ஆறுதலாக வருகிறேன்’ என்று அவனுக்குச் சமாதானம் சொன்னேன்.

‘இந்தா அப்பு இதைச் செலவுக்கு வைத்துக்கொள்’ என்று ஐந்து ரூபா காசை நீட்டினான். எனக்கு ஏன் காசு? நான் காசையா எதிர்பார்த்தேன்? இந்த வயதுபோன காலத்தில் அன்புஆதரவான ஒரு துணையை அல்லவா எதிர்பார்த்தேன்! பாடுபட்டு வளர்த்த பிள்ளைகளில் ஒன்றினுடைய பரிசூரனை அன்பை—ஆகரவை அடையாத இந்தப் பாவிக்கு இந்த ஐந்துரூபா காசு எதற்கு?

‘எல்லாம் இருக்கட்டும் பிள்ளை! பிறகு பார்த்துக்கொள்ளுவதும்’ என்று சொல்லிவிட்டுப் புறப்பட்டு விட்டேன்..... இன்றைக்கு இங்கு கிடக்கிறேன். நாளைக்கு செல்வச் சங்கிதி முருகனிடம் போகப் போகிறேன். நான் வருத்தக்காரன். மற்றவர்களால் விரும்பக்கூடியஎவ்விதத்

திலும் நானில்லை. நடுச் சமுத்திரத்தில் விடப்பட்ட ஒற்றைக்காகம் போல் ஆலை கிடேறன். என்னை என் அப்பன்—முருகன் தான் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். அவனிடம் தான் போகப் போகிறேன். அப்பா! முருகா!!.....’

அவனுக்கு இருமல் தொடங்கி விட்டது மிகக் கடுமையாக, நம்மால் அந்தக் கோரத்தைத் தடுக்க முடியுமா? அதைப் பார்க்கச் சகியாமல் வந்து விட்டோம்.

சிந்தனை கலைந்து, மடத்தடிக்குப் போய்ப் பார்ப்பதற்காக எழுங்தேன்.

அப்பொழுது பத்திரிகைக்காரர் பையன் தினசரியைச் சமூற்றி எறிந்துவிட்டுப்போனான்.

பத்திரிகையை பிரித்தபோது அதிலிருந்த, ‘அரசர் பிறக்க தினப் பரிசாக ‘முதலியார்’ பட்டம் பெற்ற முகாந்தராம் சுப்பையாபிள்ளைக்குப் பகிரங்க வரவேற்பு நடத்தப்படும்’ என்ற செய்தி என் கவனத்தை இழுத்தது. திருப்பிப் திருப்பிப் பார்த்தேன்..... இங்கே தகப்பன் மடத்தில் கிடந்து ‘மனிதன்’ என்ற பெயரையும் இழந்து ‘பின்ம்’ என்னும் பெயர் பெறுகிறேன்; அங்கோ—மகன் முகாந்தரப் பட்டத்திலிருந்து முதலியார்ப் பட்டத்திற்கு ஏற்கிறேன். அங்கே அவனை வரவேற்க மங்கள வாத்தீயங்கள் முழுங்கப் போகின்றன. இங்கோ ஒரு சாலீட்டுப்பறைதானுமில்லை!

என்ன உலகம் இது?

ஸ்ரீ திரு ஸார்த்தகர்

நவலட்சுமி : மாதப் பத்திரிகை. [ஆசிரியர் : P. M. R. முத்துச்சாமி ஹெட்டியார். காரியாலயம் : 192, செட்டியார் தெரு, கொழும்பு. தனிப் பிரதி 12 சத.]

'கம கம' வென்று இந்திய மணம் வீசிக்கொண்டு வெளிவரும் இந்தநவலட்சுமி, கொழும்பி விருந்துதான் வெளி வருகிறது. பல சிறு கதைகள், கட்டுரைகள், அரசியல் குறிப்புகள், பாலர் பகுதி ஆகிய அம்ங்கள் பத்திரிகையை நிரப்பியுள்ளன. இந்தியதேசிய அரசாங்கத்தில் முதற் பிரதமரான ஜவாகர்லால் நேருவின் படம் முகப்பை அலங்கரிக்கிறது.

நாவலர் கோன் : ஆசிரியர் : தி. ச. வரதராசன், விற்பனை உரிமை : பூபாலசிங்கம் புத்தக சாலை, பெரியகடை, யாழ்ப்பானம். விலை சதம் 30.

அழகிய இருவர்ன முகப்போடு கவர்ச்சிகரமாக வெளிவந்திருக்கும் இந்தாவில், நாவலர் வாழ்க்கையைத் தெளிவாகவும், சுருக்கமாகவும் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. யாவரும் - முக்கியாக நம்நாட்டு சிறுவர்கள் அவசியம் படித்துப் பார்க்க வேண்டும் இந்தாலை.

மின்னல் : வி. சேஷ மலர். [பதிப்பாசிரியர் : ம. ரா. சுப்பிரமணியன். காரியாலயம் : பெரியகடை வீதி, திருச்சி. விலை அணு 6. இலங்கையில் 50 சதம்.]

மின்னவின் இந்த 4-வது இதழை விசேஷ மலராக வெளியிட டிருக்கிறார்கள். கதைகளும் கட்டுரைகளும் நிறைந்து இந்த மின்னல் ஒளி வீசகிறது. தி. ஜானகிராம் எழுதியுள்ள 'தண்டனை' உள்ளத்தைக் கவர்கிறது. 'வீழ்க வேலை; வீழ்க வேலை; வீழ்க வீழ்க வீழ்கவே!' என்று, 'வாழ்த்து' டன் முடிவுறும் 'வேலை வேண்டாம்', என்ற 'சுகியின் ஹாஸ்யக் கட்டுரை வாசிக்க ரஸமாயிருக்கிறது. 'தெய்வ சாதி'யை 'இலக்கிய'த்தில் எழுதியிருக்கிறார் 'தாசரதி'.

திரிலோக சீதாராம் எழுதும் 'சமுநாடு' இப்போதுதான் ஆரம்பித்திருக்கிறது; படித்துப் பார்க்கலாம். 'மாரிகாலத்தில் யாழ்ப்பாணம் வளம் மிகுந்த நாடாகவே காட்சியளிக்கும்' - என்று ஆரம்பிக்கிறவர் இந்தியர்ல்ல. இராஜ-அரியரத்தினம் தான் தமது 'நாதியாவட்டை' என்ற கதை(?)யை இப்படி ஆரம்பிக்கிறார். மற்றும் பல கதைகளும் கட்டுரைகளும் படித்துப் பார்க்க வேண்டியவை.

இது—

எழுத்து உலகம்!

இரவு பதினெண் றரைமனி.

எழுத்தாளன் ஏகம்பவாணன் ஓர் அறையினுள்ளே எழுதி கொண்டிருக்கிறான்.

அறையின் பக்கத்தே ஒடிய சாக்கடையிலிருந்து எழும்பிய நாற்றம் மூக்கைக் குளைக்கிறது. அதில் உற்பத்தியான கொசுக்கள் காதைச் சுற்றி நின்று பாடுகின் றன. காற்றே நுழைய முடியாத அந்தக் குறுகிய அறையுள் நுளம் புகள் எப்படியோ நுழைந்து அவனுக்கு அடிக்கடி இன்ஜெக்சன் கொடுத்துக்கொண்டிருந்தன. மேசை மீதிருந்த ஒரு பழைய லாங்தரின் புகைப் பிடித்த சிம்லியூடே ‘காப்பிரி’யின் சிரிப்பைப் போலக் கொஞ்சம் வெளிச்சம் வெளிவருகிறது.

இந்தச் சூழலின் கடுவே, இத்தனை வைபவங்களுக்கு மத்தி யிலே அவன் எழுதினான்:-

“.....மாருதம் தவழ்ந்தது. குஞ் செடிகள் பூத்துக் குலுங்கின. எங்கும் இனிய மணம் கமழ்ந்தது. உள்ளே அந்தப் பெரிய மண்டபத்தை ஜோதி மய மான மின்சார வெளி ச்சம் நிறைத்தது. வெளியிலோ ஒரே என்று ‘சள்’ என்று நாய்போல காரிருள்.....”

படுக்கையில் எழுத்தாளனை எதிர்பார்த்துக் கிடந்த அவனது

இளம் மனைவி மெள்ள எழுந்து வந்தாள். அவன் அருகே போய் நின்றுகொண்டு “நேரம் இப்போ பண்ணிரண்டு மணி க்கு மேலாகிறதே” என்றார். அவன் திரும் பிக்கூடப் பார்க்கவில்லை. எழுத தில் ஆழங்கு போயிருந்தான். அவனது அப்போதைய கதா பாத்திரமர்ன காதலி ஒருத்தி யின் உள்ளத் தவிப்பை விரகதா பத்தை அவன் கற்பனை செய்து கொண்டிருந்தான்.

அவனது முகத்தை உற்றுக் கவனித்து விட்டு ஒரு நீண்ட பெருமுச்சோடு திரும்பிய வருக்கு, வெளியே பால் போலக் காய்ந்துகொண்டிருந்த வெண்ணிலவு கண்ணிற பட்டது. வாச விலே போய்நின்று அண்ணுந்து வானத்தைப் பார்த்தான். மயக்கும் வரான ம் அது! அவன் தன்னை மறந்த பரவசத்தில் வாய் விட்டு உரக்கச் சொன்னுள்: “ஜீயோ, என்ன அருமையான நிலவு வந்து பாருங்கோ.....!”

சிந்தனை உலகத்தில் சஞ்சரித் துக்கொண்டிருந்த எழுத்தாளன் “அட, இதென்ன கரச்சல்” விழுந்தான்.

அவ்வளவுதான். அவன் பிறகு பேசவில்லை. படுக்கையில் போய்

அ. செ. யு.

சாய்ந்து விட்டாள்.

அவன் எழுதுகிறேன். தொடர்ந்து பக்கம் பக்காக எழுதுகிறேன்:

“.....அந்த ஜோதி மயமான மண்டபத்திலிருந்த ரேடி யோவில் ஒரு மதுரமான காதற் கிதம் இசைத்து ஒலித்தது. காதற் கிதமா? ஆம். அதோ மெத்தை போட்ட சோபாவில் துவண்டுகிடக்கிறானே ஒரு மலர்க் கொடி போல — அவனுக்காகத்தான் அது பாடியிருக்க வேண்டும். அன்று அவளைச் சுந்திக்க சிச்சயம் வருவதாகச் சொல்லி ப்போன அவளது காதலன் அன்று வரவில்லை. பாவம், சோடிமுந்த அன்றில் பறவை போலாகி விட்டாள். அவனை எதிர்பார்த்து அவள் வாடிப்போய் விட்டாள். ரேடி யோ பாடிய காதற் கிதம் அவளது காதற் கனலை மேலும் மூடிவிட்டது. ‘இன்னும் வரக்காணனே’ என்று ரேடி யோ மட்டுமா பாடிற்று? அவளது வாய்பாடிற்று; அவளது இதயம் பாடிற்று; அவள் விடும் ஒவ்வொரு மூச்சம், அடிக்கும் ஒவ்வொரு நாடியும் ‘இன்னும் வரக் காணனே’ என்று ஏங்கின.....”

படுக்கையில் போய் விழுந்த எழுத்தாளன் மனைவி வீட்டுக்குள்ளே பொட்டுப் பொட்டாக விழும் நிலவுக் துளிகளைப் பார்த்துப் பெருமூச்சு விடுக்கொண்டே அயங்துபோய் விட்டாள்.

கடையை எழுதி முடித்து, ஏக்ம்பவானன் நித்திரைக்குப் போக முதலாம் சாமக் கோழி கூவிற்று. மறுமலர்ச்சி

ஒரு வாரங் கழித்து “டம்பாச்சாரி” என்னும் பத்திரிகையில் ‘காதலியின் ஏக்கம்’ என்ற மேற்படி கதை வெளியாயிற்று.

பத்திரிகையின் சந்தாதரர்களில் ஒருவரான அடவகேட் அருணசலம் வயிறு நிறையச் சாப்பிட்டுவிட்டு ஒரு சிகிரட்டைப் பற்றவைக்குக்கொண்டு சாய்வு நாற்காலியில் சாய்ந்தபடியே ‘டம்பாச்சாரி’யைப் புரட்டிக் கொண்டிருந்தார். ‘காதலியின் ஏக்கம்’ என்ற சிறு கலதயை ஒரு மூச்சில் படித்து முடித்து விட்டவர். உடனே போனைக்கையிலெடுத்து டம்பாச்சாரிப் பத்திரிகாலயத்துக்குப் பேசினார். “ஹலோ எடுட்டர்! இவ்வாரம் உங்கள் பத்திரிகையில் வெளியான ‘காதலியின் ஏக்கம்’ என்ற கதை வெசு கேர்த்தி. நிஜமான வாழ்க்கைச் சித்திரம், ஐயா! இப்படி விஷயங்களையே வாசகர்களாகிய நாங்கள் எதிர்பார்க்கி ரேம்—”

இது கடைபெற்ற மறுநாள் ‘டம்பாச்சாரி’ பத்திரிகையின் ஆசிரியிடமிருந்து எழுத்தாளன் ஏக்ம்பவானனுக்கு ஐந்து ரூபா வுக்கு மனி ஓடரும், கூடப் பின் வரும் கடிதமும் தபாலில் வந்து சேர்ந்தன.

“ஐயா, தங்களுடைய ‘காதலியின் ஏக்கம்’ என்ற சிறு கதையை அநேகம் நேயர்கள் பராட்டுகிறார்கள். வாழ்க்கையை அப்படியே படம் பிடித்தாற்போலச் சித்திரிக்கிறேன். அடிக்கடி எழுத வேண்டுகிறேன்”— ஆசிரியர்.

எழுத்தாளன் ஏக்ம்பவானன் முகம் மலர்ந்தது. கடதாசிகளை

எடுத்து அடுக்கி வைத்து மீண்டும் பேனாவை ஓட்டத் தொடங்கினான்.

மேலே வெளவால்கள் சிறகடித்தன. அந்த அதிர்ச்சியிலே கூரையில் ஒட்டியிருந்த தூசுகள் பொலபொலவென்று கீழே கொட்டுண்டன.

‘.....அழகான பூந்தோட்டத்தின் மத்தியிலே.....’ என்று அவன் ஆரம்பித்தான்.

சாக்கடையில் தேங்கிய தண்ணீரின் நாற்றம் குப்பென்று முகத்தில் அடித்தது. நுளம்பு ஒன்று சுருக்கென்று அவன் தோளில் குத்திற்று.

உங்களுக்குத் தேவையான சகல விதமான மருந்துச் சரக்குகளையும், வாசனை திரவியங்களையும் எம்மிடம் சகாயமான விலைக்குப் பெறலாம்.

சே. கைலாய்பிள்ளை & கா. இராத்தினசுபாபதி
மருந்துச்சக்கு வியாபாரம், ... பெரியகடை, ... யாழ்ப்பாணம்.

மனமும் குணமும் நிறைந்ததும், இலங்கை எங்கும் பெரும் புகழ் வாய்ந்ததுமான எமது முக்குத் தூணையே உபயோகியுங்கள். இது உங்களுக்குத் திருப்தியளிக்கும்.

P. S. ஜெகநாதன் சேட்டியார்
K. K. S. ரேட், யாழ்ப்பாணம்.

பாவிப்பவர்களால் மிகவும் புகழ்ந்து பாராட்டப்படும் தாமரைப்பூ மார்க் சந்தாதீத் தைலம் விற்பனையாளர்கள்:

மஹா கணேச ஸ்டோர்,
பெரியகடை, யாழ்ப்பாணம்.

பலவித சிறந்த நால்களுக்கும், பத்திரிகைகளுக்கும், மாணவருக்குரிய உபகரணங்களுக்கும், வேறு பல போருட்களுக்கும் :—

ரத்ன ஸ்டோர்
பெரியகடை, ... யாழ்ப்பாணம்.

சிங்கர் மேஷின் கோய்பனி
180, ஆஸ்பத்திரிவீதி-யாழ்ப்பாணம்.

தையல் மெதின்களும், மெதின்பகுதிகளும், பூ வேலைகள் செய்வதற்குரிய கலர் நால்களும் எம்மிடம் கிடைக்கும்.

கந்தோருக்குத் தேவையான கணக்குப் புத்தகங்கள், பைல், கிளிப், பென்சில், பேனை, மை, பலவிதகாகிதங்கள் ஆதியனவும் பாடசாலைக்கு வேண்டிய சகல விதமான புத்தகங்களும் எம்மிடம் உண்டு.

S. S. சண்முகநாதன் & சன்ஸ்
வண்ணூர்பண்ணை, யாழ்ப்பாணம்.